

Ideari

Maig de 2025

*L'Ecoxarxa del Bages és una comunitat d'intercanvi en moneda social.
Aquest document explica quines són les idees que la motiven*

1. Què és l'Ecoxarxa?

2. Què és la moneda social ?

3. Què motiva la creació de l'Ecoxarxa?

3.1 Manca de democràcia en les decisions econòmiques.

3.2 Estafa piramidal del deute

3.3 Diferències socials.

3.4 Grans diferències en la valoració de la feina.

3.5 Elitització de l'economia

4. Per a què es útil l'Ecoxarxa?

4.1 Evitar l'especulació amb el diner

4.2 Protegir-nos contra la corrupció.

4.3 Lluitar contra la globalització neoliberal

4.5 Afavorir el decreixement en el consum i en la contaminació

1. Què és l'Ecoarxa?

L'Ecoarxa del Bages és una xarxa de persones que volem cobrir les nostres necessitats localment, a través de l'intercanvi directe o de l'ús d'una moneda social pròpia.

La creació d'aquesta moneda social ens permet definir entre totes i de forma horitzontal i assembleària, quines són les regles que volem per utilitzar-la, de cara a que ens ajudi a establir unes relacions comercials més justes, properes i transparents. Així serem menys vulnerables a les pressions i interessos dels poders econòmics, es diguin bancs, grans cadenes de producció i o de distribució, immobiliàries...

A mida que anem cobrint les nostres necessitats a través de l'Ecoarxa i utilitzem menys els €, guanyarem en autonomia i sobirania econòmica.

2. Què és la moneda social ?

La moneda social de l'ecoxarxa del Bages es diu hora, ¤. Ens basem en l'hora de treball, un valor real, proper i constant, en comptes d'un valor fictici com l'euro. Aquesta moneda ens permet fer intercanvis multilaterals entre les persones que formem l'ecoxarxa.

Aquesta moneda social és virtual i els intercanvis els fem a través d'una web: el Komunitin (<https://komunitin.org/>).

Al Komunitin cada membre anuncia el que ofereix i demana de la xarxa. Allà hi té el seu compte d'hores i el registre de tots els intercanvis. En el manual de funcionament s'expliquen els detalls (<http://abonahora.wordpress.com/recursos/>).

3. Què motiva la creació de l'Ecoarxa?

En el món i la societat en la que vivim, els diners tenen una importància tan gran, que la subsistència gairebé sempre ha d'anar lligada a una font garantida d'ingressos en € .

En principi, els € haurien de servir per a regular el que cadascú aporta a la societat i el que n'obté d'ella . És a dir, una persona es forma per a desenvolupar professionalment una tasca per a la societat. A canvi de la tasca realitzada rep una certa quantitat d'€ que li serviran per a cobrir les seves necessitats, ja siguin bàsiques (menjar, habitatge, transport,...) com de plaer (oci, viatges, capricis,...). El grau de cobertura de les necessitats bàsiques així com la possibilitat de satisfer els seus desigs, vindrà donada per la quantitat d'€ que rep la persona a canvi de la tasca que realitza. Ara bé, aquest esquema que podria satisfer tots els anhels de justícia social d'una societat, ha acabat ple d'abusos i injustícies. A continuació en descriurem algunes:

3.1 Manca de democràcia en les decisions econòmiques.

Una injustícia del sistema econòmic que tenim és la manca de democràcia que hi ha al voltant d'aquest. Aquesta manca de democràcia va des de la creació del mateix diner fins a la seva gestió i repartició. Les regles amb les que funcionen els diners i la forma de crear-los venen dictades per bancs centrals (l'Europeu en el cas de l'€), sense que nosaltres podem decidir absolutament res. Actualment ningú nega que qui realment governa el món són les grans organitzacions financeres, molt més que cap govern escollit "democràticament". Són aquestes grans organitzacions no democràtiques les que dicten les polítiques econòmiques de cada país (i de retruc totes les altres), i les que diuen als diferents estats en què s'han de gastar els diners que cada persona aporta en forma d'impostos. Això fa que els diners que haurien de servir per a finalitats socials (educació, salut,...) es gastin en part per a mantenir un sistema econòmic que beneficia només a aquells que més tenen. Això ens fa estar totalment sotmesos als bancs i als grans capitals, sense poder decidir per nosaltres mateixes per a què ha de servir el que s'ha generat amb els nostres esforços.

3.2 Estafa piramidal del deute

El sistema de creació i posada en circulació de la moneda convencional està especialment dissenyat per a transferir riquesa des de la població treballadora a les grans fortunes i entitats financeres i a més comporta destruir el planeta a gran velocitat. Els bancs centrals creen els diners donant préstecs als bancs privats a cert interès. Aquests, a la vegada, posen els diners a disposició dels ciutadans amb un interès encara més alt. D'aquesta manera, el deute és més gran que el total de diners disponibles. El conjunt de la societat hem de tornar més euros que els que existeixen. El sistema monetari sobreviu donant cada any més crèdits per a poder tornar el capital i els interessos de l'any anterior. Aquests nous crèdits han d'anar motivats per un creixement econòmic que implica el malbaratament de recursos naturals i l'augment de la pol·lució. Aquest funcionament basat en el creixement continu, provoca la destrucció del planeta ja que aquest és un sistema limitat. Amb aquesta lògica perversa, la societat està cada dia més endeutada amb les grans corporacions financeres que monopolitzen la creació i gestió dels diners.

3.3 Diferències socials.

No és cert que la quantitat d'€ que una persona disposa siguin fruit i proporcionals al treball que aporta a la societat. Al llarg de la història s'han anat repetint situacions d'injustícia que han fet que algunes persones acumulessin grans quantitats de béns i capital. Aquestes acumulacions s'han traspassat de generació en generació i això fa que certa gent, pel fet de néixer en una certa família tinguin la suficient quantitat de diners per a poder cobrir totes les seves necessitats i molt més, per a tota la seva vida, sense haver d'aportar res a la societat. I no només això, sinó que per la naturalesa especulativa dels €, aquelles persones que tenen més, sense necessitat d'aportar res, tenen la possibilitat d'augmentar constantment el seu capital). Així, béns que haurien de

ser pel servei de la societat (habitatges, terres, mitjans de producció,...) resten en un règim de propietat privada en la que els seus propietaris s'enriqueixen sense haver de treballar gens.

3.4 Grans diferències en la valoració de la feina.

En el supòsit en que tothom desenvolupi una tasca útil per a la societat, això no garanteix la justícia social, ja que diferents tasques estan valorades de manera molt desigual. Hi ha certes professions per a les quals es cobren molts diners i d'altres en les que es cobra una misèria. Això fa que una persona hagi de dedicar molts mes esforços per a cobrir les seves necessitats que una altra.

3.5 Elitització de l'economia

A més, els economistes ens han fet creure que això de l'economia és quelcom molt complex i difícil d'entendre i mitjançant un llenguatge complicat amb indicadors i xifres totalment deslligades del nostre dia a dia, ens fan pensar que només són ells els que poden prendre les decisions que ens acaben afectant molt més del que ens pensem. Si recuperéssim el sentit original del diner (regular el que un aporta i rep de la societat), les decisions a prendre no serien tan complicades i això permetria recuperar la sobirania econòmica que ens mereixem.

Per totes aquestes raons i moltes altres més que podríem seguir enumerant, creiem necessari posar en pràctica alternatives que ens permetin recuperar capacitat de decisió sobre la nostra economia i alhora ens ajudin a deixar de ser submisos a uns poders que no volem continuar reconeixent. Creiem que per cada € que utilitzem estem reproduint i reforçant totes aquestes injustícies. Pensem que l'actual sistema econòmic està ja tant lluny del que hauria de ser per a satisfer els nostres anhels de justícia que es fa impossible redreçar-lo. Principalment perquè les persones que més podrien fer per a reformar-lo, són les més interessades en mantenir totes aquestes injustícies. Aquest desig de recuperar la sobirania econòmica i que el diner serveixi únicament com a un mitjà d'intercanvi, és el que ens porta a formar part de l'Ecoarxa.

4. Per a què es útil l'Ecoxarxa?

El sistema que proposem, creiem que és una eina útil per a:

4.1 Evitar l'especulació amb el diner

A través d'un mecanisme simple i transparent, que limita la quantitat de moneda social per participant i que no n'incentiva l'acumulació, fent que no generi interessos. Això ens aïlla i protegeix del control i la manipulació dels poders econòmics proporcionalment a la utilització que fem de la xarxa per als nostres intercanvis.

4.2 Protegir-nos contra la corrupció.

Estem cansats de l'escàs control del diner públic, de les adjudicacions d'obres o serveis a dit o en concursos moltes vegades fraudulents, de les ajudes arbitràries a les entitats financeres, de la mofa que representa bona part de l'obra "social" de les caixes, d'aquest sistema de partits polítics que han utilitzat trenta cinc anys de democràcia per assegurar-se el seu propi futur més que el de la societat. Per això creiem que necessitem mecanismes com l'Ecoxarxa, que al ser un projecte proper, horitzontal i assembleari, ofereix unes garanties reals de participació i de control sobre la nostra economia. Que a més, al tenir una moneda que només existeix en suport virtual, impedeix els robatoris i falsificacions de diner, així com la seva deslocalització i ocultació que sí que faciliten les monedes convencionals pel fet de ser anònimes i no deixar registre de les transaccions per a les quals són utilitzades.

4.3 Lluitar contra la globalització neoliberal

Creant una xarxa econòmica de proximitat, pensada per interactuar bàsicament a nivell comarcal, amb interacció i intercanvis puntuals amb altres xarxes veïnes.

4.4 Promoure la sobirania i l'autosuficiència local

Promoure-les tant a nivell d'alimentació, com d'economia i de producció de béns i serveis. La mateixa naturalesa local de la xarxa, fa que es realitzin pràcticament en exclusivitat els intercanvis propers i que, a més, es puguin explorar amb més facilitat les necessitats i mancances reals de les persones, de cara a oferir béns o serveis.

4.5 Afavorir el decreixement en el consum i en la contaminació

El mercat globalitzat actual ens omple de publicitat i de productes moltes vegades no relacionats amb les nostres necessitats i benestar. El fet que la majoria productes que comprem recorrin centenars o milers de kilòmetres abans d'arribar a casa nostra és clarament insostenible. És evident que no podem continuar contaminant i malbaratant els recursos de què disposem com fins ara. El decreixement té un preu en la nostra manera de viure, però estem disposats a pagar-lo i a positivament aquests canvis. Un mercat més proper ens ajuda a valorar les coses més bàsiques i properes, com una

bona alimentació, uns sistemes de producció respectuosos amb l'entorn i unes relacions comercials i personals menys individualistes i més respectuoses amb les persones, que promouen valors com la cooperació i la igualtat. En referència a aquest darrer aspecte, la nostra moneda social ens ajuda especialment, ja que al tenir com a referència l'hora de treball, (tot i que el preu de les coses es lliure), té una clara tendència igualadora de l'esforç que cada persona aporta i rep de la xarxa.

L'ecoxarxa la fem entre totes les persones que volem participar-hi i totes hi podem aportar el nostre punt de vista per anar omplint de contingut i de valors aquest projecte en construcció permanent. Pensem que necessita incorporar molts altres temes com l'habitatge o la previsió social, entre d'altres, per vestir un projecte capaç d'esdevenir un canvi substancial en la manera de relacionar-nos econòmicament i socialment. No hem de continuar delegant, confiant i esperant que es resolguin des d'altres instàncies les qüestions fonamentals del nostre dia a dia, entre altres raons, per la incapacitat o la manca de voluntat que porten temps demostrant.

Sabem, però, que de moment no tot està al nostre abast. No és fàcil guanyar terreny a un sistema tant estructurat, que ens fa partícips i dependents en pràcticament tots els aspectes de la nostra vida, però estem convençudes que és el moment d'organitzar-nos per poder posar en pràctica una insubmissió responsable i decidida, per aconseguir canvis que cada vegada més gent percep com a necessaris.